

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara • Izdaje: Novinsko-izdavačko poduzeće «Štampa» Sibenik • Direktor MARKO JURKOVIC • Mjesečna pretplata za FNRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara • Tekući račun: Komunalna banka Sibenik 435-11-8 • Telefon štamparije 22-28 i 29-57

Problemi našeg ugostiteljstva

Osnovno: pojačati promet

Spajanje poduzeća „Narodni restoran“ i „Rijeka“

Oko šibenskog ugostiteljstva oduvijek su se ispreplitali problemi najrazličitije vrste: nedostatak manjih savremenih objekata, slaba opremljenost već postojećih slaba teritorijalna raspoređenost, kratak period turističke sezone, relativno slab promet u odnosu na vrijednost osnovnih sredstava pojedinih poduzeća. Ovo su, bez sumnje, njegove objektivne teškoće. No, činjenica je, da je ugostiteljstvo omljena meta kritike, čija je objektivnost ponekad i u znaku pitanja. Zbog toga i svaka subjektivna slabost dolazi u prilogu da bude preuveličana.

Danas u našem gradu postoje tri ugostiteljska poduzeća sa mnogim zajedničkim, a i sa vlastitim specifičnim problemima. Poduzeće »Narodni restoran« ima u svom sastavu lokale: »Sibenik«, »Bor«, »Jadrani«, »Putnik«, »Vidikovac« i »Dubravka«. Radi se uglavnom o manjim objektima koji posluju frekventnije jedino u vrijeme glavne turističke sezone, dok u najvećem dijelu godine posluje sa znatnim teškoćama. I pored toga ovo poduzeće čini napore da unaprijedi svoju djelatnost, da opremi i restaurira neke svoje lokale, prilagodavajući ih potrebama potrošača i zahtjevima sanitarne kulture. Preuređena je i kompletirana gostionica »Sibenik«. Oko milijun dinara utrošeno je u restauraciju »Turist«, gdje su također poboljšani sanitarni uslovi. Međutim, promet u ovom lokalima je daleko veći nego što to njegovi kapaciteti dozvoljavaju (oko 5 milijuna realizacije u tri ljetna mjeseca). Na stanici je uređen i mali bife »Putnik«, koji odgovara potrebama i koji je s obzirom na male režije rentabilan. U blizini autobusne stanice ovo je poduzeće namjeravalo podići jedan reprezentativni aluminijski kioski-bife, ali lokalacija nije bila odobrena, pa se sad radi na tome da se iskoristi dotrajala garaža »Kornata« i adaptira u jedan suvremeni lokal, koji bi tu i te kako odgovarao potrebama.

U pogledu snabdijevanja pojavljuju se ponekad izvjesne teškoće, jer se desi da u trgovačkoj mreži ponestane pojedinih artikala. Opažen je porast cijena

pićima, ali ih samo poduzeće nije podiglo. Ugostiteljsko poduzeće »Jadrani« obuhvaća hotele »Krika« i »Jadrani« te hotel »Koralj« u Zlarinu, a sada mu je pripojena i Gradska mljekara (»Alpa«). Ovo poduzeće ima 289 milijuna dinara osnovnih sredstava. Ono je planiralo 125 milijuna Din prometa u 1962. godini. Gradska mljekara je raspolagala s oko 7,5 milijuna osnovnih sredstava, dok će u 1962. godini imati 29 milijuna dinara realizacije. Želja je ovog kolektiva, a zato postoje opravdani razlozi, da mu se pripoji i slastičarska poduzeće koje će u 1962. godini ostvariti 39 milijuna dinara prometa na 12,5 milijuna osnovnih sredstava.

Znači da bi ovo poduzeće ostvarilo ukupan promet od 193 milijuna Din na 309 milijuna ukupnih osnovnih sredstava. Rentabilitet je očigledan i bilo bi apsurdno, kada se u ovom slučaju ne bi našlo na punu podršku zainteresiranih u ostvarenju ovog prometa. U vezi s tim u »Alpi« bi se proširio asortiman mliječnih proizvoda, radi čega bi se nabavila velika rashladna vitrina. Tu bi se mogao predviđjeti porast prometa od 29 na 35 milijuna dinara. Što se tiče slastičarskih poduzeća treba započeti adaptiranjem i proširivanjem slastičarskih prodavaonica, pa bi se i tu dobio promet od oko 45 milijuna dinara, što bi značilo porast za 6 milijuna dinara.

Upravo se vode pregovori sa Gradskom mljekarom u Zagrebu za dobivanje hladnjaka s dubin-

skim hlađenjem za prodaju mliječnog sladoleda. Ovaj bi se sladoled prodavao na nekoliko mjesta u gradu čime bi se promet ovog sadašnjeg poduzeća povećao za 15 milijuna. Zajedno s ugostiteljskim objektom u Demu JNA, čiji je promet planiran na 25 milijuna, moglo bi se u 1963. godini realno ići na 309 milijuna osnovnih sredstava čime bi se osjetno povećali osobni dohodi radnika. Potrebno bi bilo u novom poduzeću provesti bolju specijalizaciju i osnovati pogon prerade slastica, čime bi se oslobodili kuhari u svim lokalima. Treba još napomenuti, da od mjeseca novembra u hotelu »Jadrani« radi bar koji je u tom mjesecu napravio promet od milijun i 300.000 dinara. U hotelu »Krika« je izmijenjen namještaj u sobama, a sa svim novim i savremenim postavljeno u restoranu i kavani. Za ovo su uložena znatna sredstva, koja su ostala u fondovima (5,5 milijuna) i koja nisu dijeljena već su investirana u prošrenje i modernizaciju.

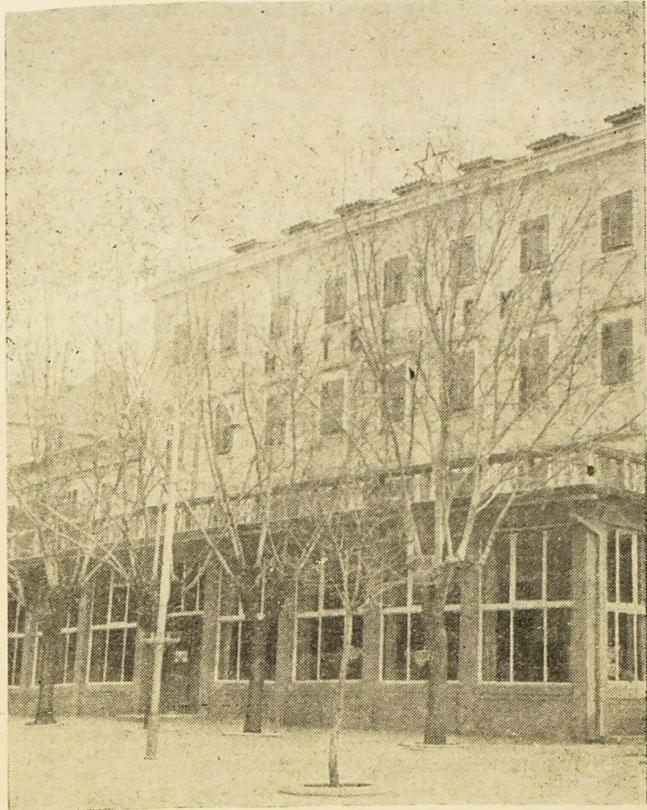
Ugostiteljsko poduzeće »Rijeka«, koje obuhvaća lokale »Rijeka«, »Skradin« i gostionicu kod pumpne stanice manje je poduzeće koje se bori s teškoćama oko održavanja dotrajalih lokala »Skradin« i »Sedam Omelića«. Oni više ne odgovaraju svojoj svrsi i bit će ih potrebno zatvoriti. Tražilo se od trgovačke mreže da ustupi koji lokal na gradskoj tržnici, ali se u tome nije uspjelo, te se sada vrše pokušaji da se restaurira bivši lokal u ulici Bovana i Kovačevića. Poduzeće je podiglo zajam od 10 milijuna dinara za uređenje restoraura »Rijeka« pa se upravo dovršavaju uređaji za ventilaciju i centralno grijanje. Ovo će biti gotovo za nepunih mjesec dana. Važan problem ovog poduzeća je višak radne snage preko zime,

pa se pojavljuje problem njihovog zapošljavanja. Objekt na martinskoj predan je ovih dana na upravljanje poduzeću »Rijeka«.

Radni kolektiv poduzeća »Narodni restoran« i »Rijeka« donijeli su najprije odvojeno, a za Stupac 1, 15. I 1963. tim na zajedničkoj sjednici, načelnu odluku o spajanju njihovih poduzeća. Izabrana je stručna komisija, koja će izraditi ekonomski elaborat o rentabilnosti. Spajanjem ovih poduzeća ojačat će njihovi fondovi, organizirat će se jedinstvena administracija i knjigovodstvo, te će se svake godine planski renovirati po koji lokal.

U ovom poduzeću prevladava mišljenje da bi svakako bilo potrebno otvoriti manje lokale u Docu i kod autobusne stanice. Nema sumnje da je ovo na tim mjestima i te kako potrebno s obzirom na brojne putnike i turiste.

J. Celar

Hotel »Krika«

Industrija aluminija znatno će se proširiti

Veoma bogata sirovinaska baza u boksitnoj rudnici koja se uzduž Dinarskog masiva nalazi u neposrednoj blizini Šibenika, industrija ovog područja zauzima vidno mjesto među jugoslavenskim proizvođačima aluminija, metala koji se u posljednje vrijeme primjenjuje u gotovo svim privrednim oblastima. To je metal koji je s pravom dobio naziv »metal budućnosti«. Međutim, o obziru na bogata nalazišta boksita, naša zemlja je još uvijek zbog nedovoljnih tvorničkih kapaciteta zavisna o uvozu većih količina aluminija. Kao prilog toj činjenici dovoljno govori podatak, da se prema ukupnim rezervama boksita koje iznose 150 milijuna tona, godišnje tek eksploatira 1,5 milijun tona. Unatoč proizvodnji aluminija u dvjema šibenskim tvornicama i u Kidričevu, ove čak ne mogu podmiriti potrebe za proizvodnjom aluminijskih poluproizvoda u TLM »Boris Kidrič« i Ilirskoj Bistrici, pa je zbog toga naša zemlja prisiljena da uvozi aluminij. S tim u vezi i efekt bi bio daleko povoljniji da se ove dvije tvornice istovremeno ne pojavljuju na listi uvoznika. Naprotiv, kada bi se na domaćem tržištu mogle osigurati dovoljne količine sirovog aluminija, jugoslavenska privreda bila bi aktivnija za nekoliko milijuna dolara. Ali, u perspektivi se predviđa proširenje kapaciteta za proizvodnju aluminija izgradnjom novog pogona elektrolize u tvornici lakih metala »Boris Kidrič«, čija bi se godišnja proizvodnja povećala od sadašnjih 3500 tona na 30 tisuća tona proizvoda, a novim rekonstrukcijama pogona u Lozovcu godišnja proizvodnja gline porasla bi od 10 tisuća na 60 tisuća tona. Na taj način sa tim novosagrađenim kapacitetima dobili bi zaista zaokruženu aluminijsku industriju čiji su proizvodi veoma traženi ne samo na domaćem, već i na stranom tržištu. Uklanjanjem tih disproporcija u potpunosti bi bile zadovoljene domaće potrebe za sirovim aluminijem.

U današnjoj situaciji šibenska industrija, prema grubim pokazateljima, daje više od 50 posto vrijednosti cjelokupne aluminijske industrije u Jugoslaviji. Međutim, nakon proširenja postojećih kapaciteta u dvjema šibenskim tvornicama, taj odnos u perspektivi bio bi još povoljniji, pa bi prema tome šibenska indu-

strija zauzimala značajnije mjesto među domaćim proizvođačima aluminija. To bi se naročito odrazilo ne samo na osjetno povećanje izvoza, nego bi se sasvim eliminirao uvoz aluminija, a samim tim zajednica bi dobila vidna devizna sredstva.

Već stvoreni potencijal i stećna iskustva daju garanciju da će šibenska industrija zakoračiti brzim koracima u pravcu daljnjeg jačanja i svestranijeg razvoja, što dovoljno govore i planovi zacrtani u bližoj perspektivi šibenske privrede.

Rekord šibenske luke

MILIJUN TONA PROMETA

Preko šibenske luke je u 1962. godini izvršeno prometa u istovaru i utovaru robe nešto više od milijun tona. To je poslijeratni rekord ostvarenog prometa u šibenskoj luci. Poduzeće »Luka« ostvarilo je prometa od 870 tisuća tona, što predstavlja porast

od 185 tisuća tona prema 1961. godini. Vrijednost izvršenog prometa cijeni se na oko 771 milijun dinara, što je rezultat uvođenja mehanizacije i bolje organiziranog rada u luci. Poduzeće »Šipad« izvršilo je promet od 80 tisuća tona, a poduzeće »Jadrani« 66 tisuća tona robe.

KOTARSKA KONFERENCIJA SK SPLIT

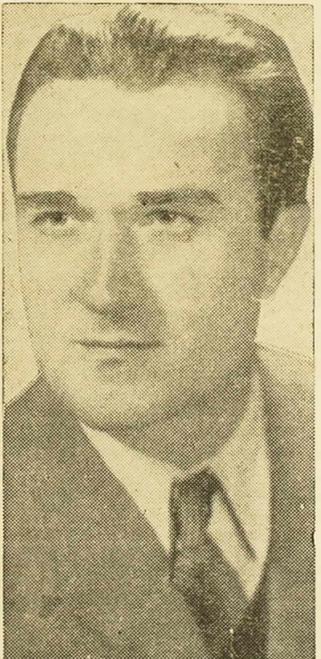
Prošlih dana u Splitu je održana prva konferencija Saveza komunista novog splitskog kotara. Pored ostalih gostiju konferenciji su prisustvovali i članovi Izvršnog komiteta CK SKH Anka Berus i Vicko Krstulović.

Drug Ivo Družić podnio je referat o nekim aktualnim zadacima rukovodstava i organizacija Saveza komunista. Nakon diskusije izabran je Kotarski komitet SK od 45 i Revizijska komisija od 7 članova.

Kotarski komitet: Vojko Aničić, Stipe Baljkas, Ivo Bešić, Mirko Bojanić, Duje Bošnjak, Anka Bucan, Dušan Crnčević, Marko Čolak, Marin Čoko, Ljubo Dobrić, Ivo Družić, Tatjana Eškić, Jure Francićević, Baro Glav-

vočić, Miroslav Jakovljević, Jovica Jokić, Smiljana Karadole, Verica Karninčić, Boško Knežević, Boro Kosović, Tone Krnić, Desa Kukoč, Tome Krunić, Drago Krndija, Pero Kuzmić, Sibe Kvesić, Nikola Lukačević, Ivo Marinković, Sonja Matković, Mira Mikačić, Čiro Mlutin, Jovo Mudričić, Venka Peruza, Vladimir Pezo, dr Mile Pezzi, Boro Radić, Luka Radić, Blaž Rinić, Marko Sinobad, Vice Srzić-Gabro, Rikard Sutlović, Jozo Tomašević, Frane Ujević, Marija Vidurinović i Zdravko Žanetić.

Revizijska komisija: Živan Bjeļovučić, Marinko Luetić, Zora Obratov, Jovo Komazec, inž. Višković, inž. Nevenka Vuković i Ilko Žitko.

Ivo Družić

Sekretarijat Kotarskog komiteta

Po završetku Kotarske konferencije SK održana je konstitutivna sjednica novozabranog Komiteta. Za političkog sekretara izabran je Ivo Družić, za organizacionog sekretara Anka Bučan, a za članove sekretarijata Jure Francićević, Vice Srzić i Ivo Marinković.

Oni su dio tvornice . . .

Mislili su da su zaboravili ni. Poštar koji im je uručio službeni poziv za dan 28. XII 1962. godine, kojim se mole da prisustvuju i uveličaju proslavu završetka plana TLM »BORIS KIDRIČ« za 1962. godinu.

Ljudi koji su završili svoj radni vijek, došli su sa svojim suprugama u posjet kolektivu. Na njihovim licima jasno se vidjelo da su sretni što se ponovo nalaze u staroj sredini.

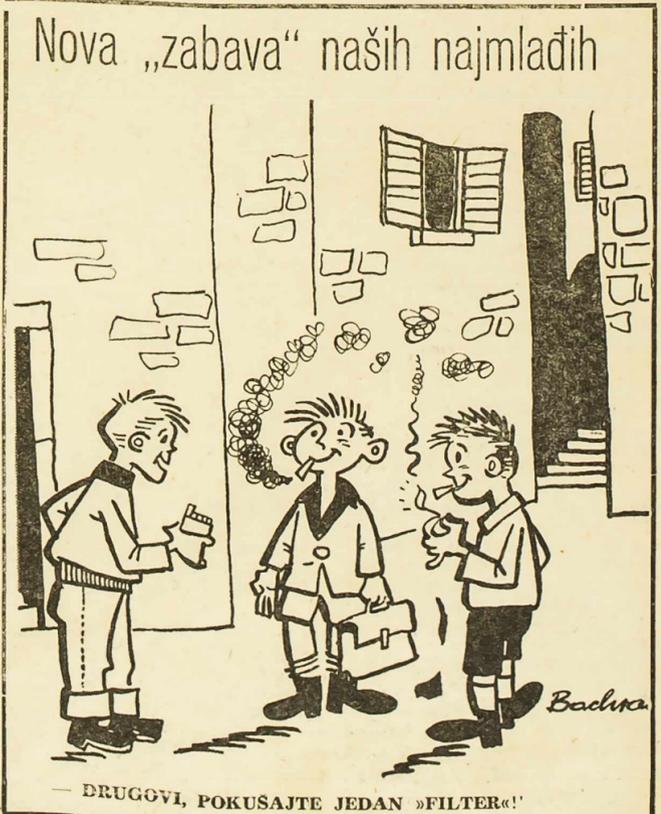
Motrihli su svaki kutak tvornice, svaki stroj i ljude koje su susretali. Ponosno su obilazili tvorničke hale i radna mjesta gdje su prije radili. Nisu zaboravili posao kojeg su obavljali, a niti tehnološki proces. Znali su svaki stroj i šaraf na njemu. U mislima su vidjeli sebe kako izgrađuju fabriku. Vidjeli su srebrnastu alumini-

sku traku kako uz pomoć mašine postaje sve tanja. I na kraju, ponovo su u mislima osvježavali uspomene rastanka s tvornicom, da bi svoje mjesto prepustili mladim drugovima.

Sakupljeni u sali radničkog savjeta, gdje su mnogi od njih i ranije sjedili, pažljivo su slušali riječi koji im je predsjednik radničkog savjeta uputio u ime čitavog radnog kolektiva.

— Drugovi, ja vas pozdravljam u ime čitavog kolektiva, ali ne kao goste, već kao članove ovog poduzeća. Nemojte misliti da smo vas zaboravili. Mislimo na vas i budite uvjereni da ćemo se ovakvo vidjeti svake godine. Nemojte se osjećati tuđima. Ovo je vaš kolektiv, jer vi ste dio tvornice!

Nikica Grubić

— DRUGOVI, POKUSAJTE JEDAN »FILTER«!

Šta će se graditi u ovoj godini?

I u ovoj godini, kao i u prethodnoj, predviđa se dinamičan porast u gradnji privrednih i neprivrednih objekata na teritoriju šibenske općine. Najveće investicije utrošit će se u proširenju kapaciteta obojene metalurgije, zatim u ugostiteljsko - turističkoj privredi, u povećanju stambenog prostora, u saobraćaju, te u gradnji nekih komunalnih i javnih objekata.

U okviru tvornice lakih metala »Boris Kidrič« dovršit će se radovi na gradnji talionice iz aluminijskih otpadaka, čija će godišnja proizvodnja iznositi oko 4 ti-

suće tona aluminijskih blokova. Ovome se pridaje poseban značaj i zbog toga što će osjetno biti smanjen uvoz ovog artikla, koji je mnogo tražen na domaćem i stranom tržištu. U poduzeću za izradu aluminijskih konstrukcija »Palk« podići će se pogon za eluksiranje alumina, koji će biti od neobične važnosti za proizvodnju kvalitetnijih finalnih proizvoda. U Skradnju će u ovoj godini prorađiti nova tvornica tankostijene opeke i kreča. Predviđa se da će godišnja proizvodnja iznositi 6 milijuna komada opeke i crijeva i oko 10 tisuća tona kre-

ča u vrijednosti od 130 milijuna dinara. Proizvodi ove najmlađe tvornice plasirat će se na srednjedalmatinsko područje.

Pored radova koji će se izvoditi na dionici jadranske magistrale Šibenik - Rogoznica, početak turističke sezone bit će obilježen puštanjem u rad novogradjenih objekata. U Vodicama će se dovršiti hotel sa 65 ležaja, restoran i autokamp kapaciteta 200 vozila, u Tjlesnom će se podići hotel sa 70 ležaja, a u Pirovcu motel sa 32 ležaja, restoran i autokamp kapaciteta 200 vozila, te isti takav na Martinskoj. Svi ovi objekti koristit će se za potrebe komercijalnog turizma.

Najveći domet bit će zabilježen na području stambene izgradnje. Os'm dovršetka dvaju neobdora sa 242 stana, u Šibeniku će se izgraditi još pet višekatnica, koje podižu razne privredne organizacije. Ukupno će u ovoj godini biti useljivo oko 400 stanovnika, od kojih će izmjestan broj izgraditi privatna lica.

Uz to vrijedno je spomenuti radove koji će se izvoditi na gradnji Pedagoške akademije i osnovne škole u Šibeniku, zatim na izgradnji nove kinodvorane sa 700 sjedila i radove na postavljanju dalekovoda Primošten-Rogoznica, čime će i južni dio šibenske komune biti potpuno elektrificiran.

Svestranije prilaženje omladinskoj problematiki

Ovih dana se u Općinskom komitetu Narodne omladine i Centru za ideološko-političko obrazovanje omladine vrše posljednje pripreme za otvaranje Katedre za moralno - estetsko obrazovanje mladih koja je poznatija pod popularnim nazivom Škola za život. Do pokretanja aktivnosti došlo je s jedne strane na inicijativu sličnih republičkih institucija, a s druge strane i same naše lokalne potrebe iziskivale su sistematskije bavljenje širokim područjem omladinske problematike. Kao što je i predviđeno, Katedra će biti jedan od više vidova rada s omladinom u okviru Centra za ideološko-političko obrazovanje omladine i otpočet će sa radom odmah nakon upisa, najvjerojatnije početkom drugog polugodišta.

Škola ili Katedra, radit će dva ili tri puta sedmično poslije podne i prema predviđenom planu preko razgovora, predavanja i različitih drugih metoda rada, nastojati će što sveobuhvatnije upoznat mladog čovjeka sa raznovrsnim problemima s kojima se svakodnevno susrećemo i koje moramo dobro poznavati da bismo im se prilagodili ili ih uklonili. Kako kažu drugovi u Komitetu i Centru, ova Katedra je organizirana s namjerom da se omladini na našem području omogući da se životno pravilnije usmjerava, da se prečišćavaju različita pitanja o kojima se vode raznolike i više puta neodređene diskusije. Na Katedri će kao predavači i rukovoditelji biti angažirani najistaknutiji stručnjaci i kulturni i javni radnici u našem gradu. A da bi se plan i program rada što bolje i funkcionalnije realizirao, u radu će se primjenjivati najsuvremenije metode i pomagala.

U programu rada predviđeno je da se najviše pažnje posveti nekim temama iz područja psihologije, braka i porodice, morala i estetike. Sa područja psihologije, između ostalih obrađivat će se i sljedeće teme:

Fiziološke i sociološke osnove psihičkog života, ličnost i faktori koji utječu na njeno formiranje, sposobnost i inteligencija, ličnost i karakter, ličnost - karakteristike mladića i djevojke o 16 do 25 godina, ljubav i spolnost, prijateljstvo i ljubav i spolne bolesti.

Iz područja »Brak i porodica« predviđeno je nekoliko vrlo aktualnih tema:

Porijeklo i društvena uloga porodice i braka, zrelost za brak i izbor bračnog druga, odnos mladih bračnih drugova i njihovih roditelja, uzroci i posljedice razvoda braka, odnos između starih i mladih (roditelja i djece).

I moralno-estetsko područje je dosta bogato zastupljeno i obuhvaća nekoliko vrlo interesantnih tema, među kojima svakako treba istaknuti sljedeće:

Odnos marksizma i etike, lični i društveni interesi u socijalizmu, socijalistički humanizam i njegovo ostvarenje u Jugoslaviji, o malograđanstvu, odnos morala i religije, umjetničko stvaranje i umjetničko djelo, estetsko u prirodi, društvu i umjetnosti, suvremeni pravci u estetici i odijevanju i moda.

Na kraju, kada se obrade sve teme obavrt će se razgovori i anketiranje.

Kao što se vidi, predviđeni program rada Katedre za moralno-estetsko obrazovanje omladine istovremeno je i zanimljiv i opsežan i nesumnjivo je da će mladim ljudima pružiti odgovor na bezbrojna pitanja koja postavljaju sami sebi ili svojim bližnjima. Uzred treba napomenuti da se ovaj program može mijenjati, što ovisi o potrebama i zainteresiranosti slušalaca. A sama činjenica da je pokretanje ovakve aktivnosti naišlo na ogroman interes kod širokog dijela šibenske omladine, govori o tome koliko se velika potreba osjećala za svestranim bavljenjem problemima mladih ljudi i njihovim preokupacijama.

Seminar za omladinske rukovodioce

Općinski komitet Narodne omladine u Šibeniku organizirao je trodnevni seminar za omladinske rukovodioce osnovnih škola. Predavači su društveno - politički i javni radnici koji se naročito intenzivno bave omladinskom tematikom.

U okviru seminara predviđeno je upoznavanje polaznika s omladinskim pokretom u našoj zemlji, Statutom Narodne omladine i prijemom u organizaciju i načinom organizacije života omladine u osnovnoj školi. Drugog dana seminar obrađivat će se vidovi djelovanja Narodne omladine u osnovnim školama preko ideološko - političkog rada, kulturno - zabavnog života, radnih kolektiva, sporta i izleta. Istog dana govorit će se o načinu samoupravljanja i problemima osnovnog školstva i orijentaciji omladine nakon završetka osnovne škole.

Trećeg dana na redu su teme: omladina u radu s piscima, razgovor o filmu i kazalištu i razgovor o književnosti i slikarstvu.

U teku trajanja seminara 40 polaznika gledat će neke kinopredstave i kazališne komade. Po završetku seminara obavrt će se završni razgovori, a na kraju će se održati zajedničko drugarsko veče.

Vitomir Gradiška

NOB 1943.

15. siječnja:

U noći između 22 i 23 sata između Bilica i Tromilje oborena je 300 telegrafskih stupova. Brzina izvođenja ove zamašne akcije govori o masovnom učešću naroda ovog kraja u toj akciji, koja je izvršena pod oružanom zaštitom boraca Šibensko-drnjske čete. I ovog puta je stupovima bila zakrčena cesta tako da su Talijani bili prinuđeni dovesti odred svojih inženjera radi uspostavljanja saobraćaja. Zbog te sabotaže Talijani su uhapsili 12 osoba pod sumnjom da su bili učesnici.

S posebnom pažnjom Talijani su smjestili u šibensku bolnicu teško ranjenog glavarara sela Zatonca izdajnika Mršu Tomu-Ritka, kome je partizanski metak izbio obo oka.

Primorska četa postavila je u popodnevnom satima zasjedu blizu sela Dragišića i to na mjestu gdje cesta iz Gaćeleza naglo skreće prema Čistoj Maloj. Cilj je bio sačekati karabinijere iz Gaćeleza koji navodno idu svako poslije podne u Čistu Malu radi snabdijevanja. Radi osiguranja četa je isturnula na brežuljak iznad Gaćeleza jednu desetinu s puškomitraljezom. Međutim, čekanje do u noć potkazalo se uzaludnim, jer su tog dana Talijani u Gaćelezima bili snabdijevani još prije podne. Ozlojeđena na sve to isturnula desetima iznad Gaćeleza, kad je dobila naredenje za povlačenje, opalila je rafal iz puškomitraljeza u pravcu jedne grupe karabinijera, ni ne sluteći da će od tog rafala pasti jedan karabinijer, čija će sahrana sutradan izazvati jedan novi sukob i značajnu pobjedu partizana Primorske čete. U sumrak se četa vratila na teren oko Zatonca odakle je politički komesar čete Živković Ambroz s jednim vodom otišao još iste večeri na teren blizu Vodica, dok je komandir čete Zivković Drago s drugim vodom ostao blizu Zatonca da zanoči.

Izdajnica Primorske čete, zapravo onog vođa koji je s komandrom zanočio na terenu blizu Zatonca, oko podne je primijetila kolonu od preko 50 talijanskih vojnika koja je iz Zatonca išla cestom prema Kovčici. O tome je odmah bio izviješten komandir, koji je lično pratio daljnje kretanje talijanske kolone, pa je opazio da je na Kovčici neprijatelj isturio jedan vod na brežuljak iznad lokve, dok je glavina poslije kraćeg zadržavanja na cesti prosljedila njome u pravcu Gaćeleza.

Komandir Drago je po tome ocijenio da se radi o talijanskoj vojsci iz zatonskog garnizona, koja će se najvjerojatnije još u toku dana povratiti u Zaton. Odmah je donesena odluka da se neprijatelj na povratku dočeka i uništi. Za mjesto napada izabran je predio lijevo od ceste Kovča-Zaton, upravo kod Mušine lokve, svega 2 km daleko od Zatonca.

Istodobno kad je vod s komandrom postavljao zasjedu na cesti, upućen je na teren Vodica kurir s ponukom političkom komesaru Ambrozu Živkoviću da se hitno s vojskom prebaci na teren Zatonca. A što je u stvari prestavljal ova talijanska kolona i koji je imala zadatak, to od partizana nitko nije znao. Međutim, pojavom kolone na povratku već je sve bilo jasno.

U sinoćnjem prepadu na Gaćeleze od onog rafala je pao jedan karabinijer, pa je o njegovoj pogibli javljeno iz Gaćeleza radiofonom komandi njegove čete u Šibeniku. Iz Šibenika je krenuo čamcem ovedi odred karabinijera, kome se u Zatonu priključilo još 10 karabinijera i 10 crmokošuljaša 68. skvadrističkog bataljona »Toscano«. Kolona je stigla u Gaćeleze nešto prije dva sata po podne, a već prije tri je krenula natrag s mrtvačkim sandukom natovarenim na kola sa konjskom zapregom. Do Kovče su imali pratnju od dva vojna kamiona, koja su potom prosljedila za Vodice, a tu se glavini priključilo i onaj osiguravajući vod, koji je dao uvjerenja da je zona čista, da je put slobodan... jer nisu primijećeni partizani.

Krenuvši od Kovče u pravcu Zatonca ta se pogrebna povorka otegla oko 300 metara. Neprijatelj za komandira Dragu - neprijatelj je već na pomolu, a komesara Ambre još nema.

Nije se imalo šta čekati, već s postojećim snagama napasti kolonu.

Neprijatelj je bio jako iznenađen brzom paljbom primorskih partizana. Iznenadni napad učinio je svoje, jer je u tren oka bilo pokršeno desetak karabinijera. Međutim, od toga se Talijani nisu zbunili. Pošto su partizani pucali samo sa lijeve strane, Talijani su brzo organizirali odbranu s lijeva i nešto suzili front. Malo se šta dalo dalje činiti kad su Talijani uzeli dobre zaklone. Komandir je pokušao opkoljavanje ali ni to nije išlo, jer je za obuhvat trebalo dosta boraca, a Talijani je još uvijek bilo dvostruko više od partizana.

Još za vrijeme najteže borbe Talijanima je uspjelo poslati poruku u Zaton o situaciji u kojoj se nalaze. Pomoć je došla u jačini jednog vođa karabinijera i crmokošuljaca naoružanih jednim puškomitraljezom i dva laka bacača, koji se nisu usudili doći bliže, već su s daljine od

jednog kilometra bacačima ugrožavali pozicije napadača. Izgledalo je da će se Talijani izvuci iz klopke.

Međutim, vod partizana s komesarom Ambrom ipak je na vrijeme prispio da se zada konačni udarac neprijatelju. Pojava partizana s desne strane dovela je u očajnički položaj Talijane na cesti. Već je počeo padati mrak. Zajednički snažan juriti partizana na cestu s obje strane, prisililo je neprijatelja da pobjegne glavom bez obzira u pravcu Zatonca.

Na terenu je pored mrtvog karabinijera iz Gaćeleza ostalo 15 mrtvih karabinijera i 3 crmokošuljaca, dok ih je 5 ranjeno (3 karabinijera i 2 crmokošulja).

Neprijatelj je u toj borbi izgubio 1 puškomitraljez, 17 pušaka, 15 pištolja i preko 1.000 metaka.

Na strani primorskih partizana nije bilo ni mrtvih ni ranjenih. Od tada je Primorska četa imala više zelenih vojnih uniformi, koje su često dovodile u zabunu ne samo neprijatelja, nego i naše terenske radnike.

Ujutro su Talijani iz Zatonca izašli da pokupe svoje mrtve kod Mušine lokve.

Nemoćni da svoj bijes iskale na partizanima, po povratku u Zaton karabinijeri i crmokošuljci osvještavaju se ženama i djeci te nemoćnim starcima. Tom prilikom je poginuo na prozoru svoje kuće stari Lasan Ante. Svo stanovništvo sela Zatonca bilo je istjerano iz kuće na obalu, a potom su se fašistički zlikovci dali u masovnu pljačku po kućama. Tog dana bilo je odvedeno iz Zatonca u koncentracioni logor na hangar u Vodicama 246 žena djece i staraca, sve članova partizanskih obitelji. Stanje tih interniraca u logoru specijalno za njih otvorenom bilo je očajno. Odmah sutradan umrlo je jedno dijete i jedan starac.

Fašisti skvadrističkog bataljona »Milano« i banditi 3. antikomunističke bande iz Lišana vrše raciju na terenu Dobropoljaca. Tom prilikom su zapalili nekoliko partizanskih kuća i ubili rođoljuba Lazu Sakčića.

Blizu Lozovca oko 17 sati bila je ponovno prekinuta telefonska linija, ali ovaj put ona prema Zadru, koju su sljedećeg dana Talijani popravili.

Po nalogu vodnika unutrašnjeg karabinijerskog voda u Šibeniku Tarinija strijeljani su od karabinijera u Lozovcu: Konjevoda Krste, Konjevoda Ante, Pekas Joso, Pekas Šime i Pekas Blaž radi odmazde zbog bačenih 300 telegrafskih stupova na liniji Šibenik-Drnj kod Lozovca.

Primoštenski partizani silazeći s Jelinjaka u Grebašću oborili su eksplozivom nekoliko telegrafskih stupova, dok su ih nekoliko prepalili.

19. siječnja: Primorska četa uz pomoć terenskih radnika i naroda Tribunja i Vodica izvršila je prekid PTT linije na dužini od 5 km na turističkoj cesti između Vodica i Pirovca, pri čemu je prepaleno 320 telegrafskih stupova, pokidana žica i polupani izolatori.

Iste noći jedan odred Primorske čete zajedno sa terenskim radnicima sela Zatonca kamenjem je preprečio cestu Vodice - Gaćeleza iznad Kovče, pri čemu je cesta bila prograđena s pet kamenih zidova po tri metra debljine, a dalje do ovih pregrada na 300 metara bilo je navaljano na cestu golemo kamenje. Na tu barikadu je sutradan u 15 sati naišla kolona fašista skvadrističkog bataljona »Vesprek«, pa iako je imala vremena do noći da čisti cestu, nije se usudila, već je ubrzala u pravcu Vodica.

20. siječnja: Talijanska mornarička pješadija i novoformirana mornarička antikomunistička banda došla je iz Šibenika u selo Srimu gdje su vršili teror i pljačku nad stanovništvom. Tada su upali i u kuću stanice Paškov Šimke pa kad im je rekla riječ koja im se nije dopala, na mjestu su je ubili, te je mrtvu zajedno s kućom zapalili. Tom prilikom odveli su iz sela 12 mještana u logor na hangar u Vodicama, ali su po putu ubili jednog čovjeka.

Primorska četa je na cesti Tjlesno-Dubrava-Dazlina postavila nekoliko kamenih pregrada, da bi sprječila neprijatelju saobraćaj, a na turističkoj cesti Vodice - Pirovac minirala je jedan proput širok dva metra.

Borci Šibensko-drnjske čete i terenski radnici NOP-a su između Ražina i Vrpolja prepalili 100 telegrafskih stupova od kojih su jedan dio položili na cestu da zakrče saobraćaj.

Radi akta sabotaže na telegrafskoj liniji niz brdo Jelinjak karabinijeri iz Primoštena hapse rođoljuba Prgin Martina iz sela Kaline, pa ga čine odgovornim za djela sabotaže i pomaganja partizana. Istog dana bio je strijeljan u selu Primoštenu.

(Nastavit će se)

Diskusija o Prednacrtu ustava SR Hrvatske

Mjesna zajednica u komuni

U glavi V Prednacrtu ustava FSRJ, u kojoj se govori o društveno-političkim zajednicama spominju se između ostalog u načelu i mjesne zajednice. O njima se u članu 95. kaže: »U mjesnoj zajednici građana seoskih i gradskih naselja, građani neposredno ostvaruju samoupravljanje u oblasti djelatnosti koje služe zadovoljavanju osnovnih komunalnih, kulturnih, zdravstvenih, socijalnih i drugih svojih potreba i potreba zajednice«. Time je u novom ustavnom sistemu ozakonjeno postojanje mjesne zajednice u okviru komune umjesto sadašnjih stambenih zajednica u gradovima i mjesnih odbora u seoskim naseljima.

Razrađujući organizaciju samoupravljanja u općini Prednacrt ustava SR Hrvatske precizira i postavke Saveznog ustava o uloz i zadacima mjesnih zajednica. One između ostalog pomažu razvitak društvenog samoupravljanja na svom području i organiziraju i potiču građane na obavljanje poslova, koji su od interesa za poboljšanje njihovih životnih uvjeta i podizanje društvenog standarda.

Prednacrtom se također određuje da o osnivanju mjesne zajednice, kao i o zadacima koje će ona obavljati odlučuju građani nastanjeni na području za koje se zajednica osniva, u suglasnosti s općinskom skupštinom. Građani biraju organe mjesne zajednice,

— kaže se dalje u Prednacrtu — određuje njihova prava i dužnosti i nadziru njihov rad.

Potreba za osnivanjem mjesnih zajednica diktirana je time, što u okviru komune postoje uže lokalne zajednice (gradovi, gradići, sela i naselja), koje imaju svoje potpune lokalne probleme i potrebe, tj. u kojima živi veliki broj radnih ljudi i njihovih porodica s određenim problemima i potrebama. Da bi se rješavali ti problemi i podmićivale njihove potrebe najprirodnije je da u socijalističkom društvenom sistemu o tome odlučuju sami građani, koji su zainteresirani za život u svojim naseljima.

To je utjecalo i na postavke o financiranju mjesnih zajednica. Jer, u Prednacrtu se također naglašava da se sredstva za rad mjesnih zajednica osiguravaju u prvom redu osobnim radom i doprinosom građana, zatim iz naknada za usluge, iz sredstava koja u tu svrhu izdvajaju radne organizacije, kao i iz sredstava što ih osigurava općina na osnovu principa utvrđenih u statutu i društvenom planu. Pored statuta općine predviđa se da i mjesna zajednica ima svoj statut.

Za razliku od ostalih samoupravnih organa u komuni, koji se osnivaju za određene oblasti ili funkcije mjesna zajednica predstavlja u stanovnom smislu univerzalni organ, koji se brine za sve probleme što postoje na

području njenog djelovanja. Druga je ne manja karakteristika mjesne zajednice da je ona nosilac proširene materijalno-tehničke baze za svakodnevni život porodice i pojedinca ili — u neku ruku mjesna zajednica predstavlja proširenu porodicu. Baš zbog toga je razvijanje i unapređenje rada mjesnih zajednica veoma značajan zadatak komune u sklopu ostalih funkcija u oblasti privrede i javnih službi.

Posebno je značajno — što je istaknuto i u Prednacrtu ustava SR Hrvatske — da radne organizacije izdvajaju sredstva za funkcioniranje mjesnih zajednica. Poznato je, naime, da uspješno rješavanje problema vezanih uz život pojedinca: radnika, službenika i radnog čovjeka uopće, kao i njegove porodice utiče i na kvantitet i kvalitet njegovog rada na radnom mjestu. Zato je i njegova radna organizacija zainteresirana da se ti problemi u okviru mjesne zajednice što uspješnije riješe, pa će za to odavlati i stanovita materijalna sredstva. Pri tome valja posebno istaći pitanja brige o djeci, koja za mnoge radne porodice predstavlja izuzetno težak i značajan problem.

Mjesne zajednice su, dakle, značajan sastavni dio cjelokupnog upravljanja u okviru općine i neophodna karika u daljnjem razvitku komunalnog sistema.

gradske vijesti

Srijedom u 7

JAVNA TRIBINA RADNIČKOG SVEUČILISTA

Srijeda, 16. I — SAVREMENA POLJSKA (zapisi s puta). Predavač: Drago Bobić, glavni i odgovorni urednik «Informatora».

Srijeda, 23. I — BORBA PROTIV STALJINIZMA I NJEN ZNACAJ ZA RAZVOJ SOCIJALIZMA. Predavač: potpukovnik Milan Miladinović. Dvorana Društvenog doma. Početak u 19 sati.

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera engleskog filma — EKSPRESO BONGO — (do 22. I)

»20. APRILA«: premijera domaćeg cinemaskop filma u boji — OBRACUN — (do 20. I) Premijera francuskog filma — FRANCUSKINJA I LJUBAV — (21—23. I)

»DOM JNA«: američki film — PIJESAK IWO-JIME — (16. I) Domaći film — ABECEDA STRAHA — (17. i 18. I) Domaći film — PESMA — (22. i 23. I)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 18. I — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 19—25. I — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

RODENI

Branka, Ante i Vice Petković; Jadranka, Pere i Ljubice Gajić; Marko, Miroslava i Milanke Krnčević; Jagoda, Miljenka i Ružice Cipitelo; Milena, Slavke i Marije Bralić; Slavke i Marije Bralić; Branko, Mihovila i Ilike Zura; Mile, Ivana i Zorke Mihaljević; Slavica, Zeželj Ružice; Julijana, Branke i Gordane Gojanović; Zoran, Ivana i Janje Skugor; Dajana, Ivana i Nede Ercegović; Dražen, Ljube i Marte Lalić; Danira, Petra i Janje Guljin; Nikica, Ante i Olge Penkov-Jelušin; Goran, Anđelka i Antice Blažev; Dajana, Vinke i Katice Krnić; Suzana, Branislava Desanke Orovčić; Dražen, Branke i Bosiljke Jovetić; Dragan Đurđa i Matije Cerovac; Zojdana, Niko i Tone Relja i Ojdana, Frane i Janje Petrina.

VJENČANI

Lovrić Vinko, pomoćnik — Grubišić Ljubica, krojačica; Bujas Ivan, stolar — Desanić Ana, službenik; Vrbanić Zdravko, podof. JRM — Abović Hilda, domać; Barišić Mile, elektroteh. — Perkov Marija, trg. pomoć. i Pamučar Jovan, služ. — Vrećić Stana, radnica.

UMRLI

Matoškin Kata pok. Šime, stara 75 god.; Stanić Mara pok. Bože, stara 66 god.; Pavičić Josip pok. Gabrijela, star 88 god.; Murić Rajko Ivica, star 2 mjeseca; Jurić Ante, star 42 god. i Popović Marketa rod., Belamarić, stara 55 godina.

ZAHVALA

Povodom tragične smrti našeg dragog i nikad nezaboravnog sina i brata

SLAVKA MASLAČA

elektrotehničara PTT Šibenik najtoplije se zahvaljujemo svim prijateljima i znancima, koji su nam u tim teškim momentima pružili pomoć i izrazili saosjećanje.

Najtoplije se zahvaljujemo svima onima koji su, izlazeći opasnosti svoje živote u valovima Krke, učestvovali u traganju za nesrećnim pokojnikom.

Posebno se zahvaljujemo kolektivnu PTT saobraćaja u Šibeniku i građanima Skradina i okolice koji su uzeli učešća u ispraćaju pokojnika na vječni počinak.

OŽALOŠČENA OBITELJ MASLAČA

Povodom smrti našeg dragog supruga i oca

JOSIPA PAVIČIĆA

učitelja u penziji najtoplije se zahvaljujemo svim prijateljima i znancima koji su nam izrazili saosjećanje i učestvovali u ispraćaju pokojnika na vječni počinak.

OŽALOŠČENA OBITELJ PAVIČIĆA

Osnovan Pedagoški školski centar

foto-kronika

Savjet Pedagoške akademije u Šibeniku u X mjesecu prošle godine donio je odluku o formiranju Pedagoškog školskog centra, a zatim je Vijeće Akademije na sjednici od 4. XII prošle godine formiralo privremeni odbor Pedagoškog školskog centra, u koji su ušli: upravitelj Vježbaonice Šime Guberina, direktor Pedagoške gimnazije prof. Živko Bjelanović, direktor Pedagoške akademije prof. Ante Supuk, profesori Pedagoške akademije Lazar Aksić i Ivo Tošić, te tajnik Akademije Petar Troškot.

Privremeni odbor PŠC već je započeo svoje djelovanje. Za prvo vrijeme neće se odmah pristupiti izradi pravilnika o organizaciji i djelovanju Centra, i to s razloga da se na osnovu same prakse mogu što bolje uočiti najpogodnije forme djelovanja kao i najpogodnija organizaciona forma. Centar u stvari djeluje od osnivanja same Akademije u gotovo svakodnevnim kontaktima između zainteresiranih ustanova, ali je od sada dobio svoju organizacionu privremenu formu, te je izraden i program rada do konca godine Pedagoški školski centar objedinjuje i koordinira

djelovanje Vježbaonice, Pedagoške gimnazije i Akademije. Centar je zajednica samostalnih i međusobno ravnopravnih ustanova koje suraduju u svrhu ostvarivanja zajedničkih zadataka.

U Statutu Pedagoške akademije sadržani su zadaci Centra. Jedan od prvih zadataka jeste suradnja s Pedagoškom gimnazijom i pedagoškim odjeljenjima u Kninu i Drižu, u svrhu što boljeg usmjeravanja njihovih učenika za upis u Akademiju. Drugi Živko Bjelanović kao član privremenog odbora posjetit će pedagoška odjeljenja koja rade u Kninu i Drižu, te na osnovu kontakta sa nastavničkim vijećima upoznat ih sa djelatnošću Centra, a u suradnji s pedagozima Akademije pružiti im i odgovarajuću pedagošku ispomocu da bi zaista učenici koji se pripremaju za studij u Akademiji bili što bolje usmjereni i upoznati sa studijem i budućim zvanjem.

Drugi zadatak isto tako važan jeste suradnja s Vježbaonicom i od strane Akademije pružanje što svestranije ispomoci Vježbaonici na izvršavanju njenih zadataka, pa će u vezi s tim pedagozi Aka-

demije s nastavnicima Vježbaonice održavati tzv. pedagoške večeri u formi pedagoškog aktiva. Na jednom takvom sastanku upoznat će se nastavnici - mentori s pravilnikom Akademije o praktičnom radu, hospitaranju i praksi studenata. Ove godine Vježbaonica bila je pretjerano opterećena jer je istodobno služila kao didaktički laboratorij učenika IV i V razreda Učiteljske škole, koja ukoro prestaje djelovanjem, i studenata Akademije. Nastavnici Vježbaonice pokazali su veliku poživnost i zalaganje, te su time neposredno mnogo unaprijedili metodičku svijest i aktivnost hospitarata. Zalaganjem upravitelja Guberine organizacija praktičnog rada bila je na visini. S obzirom na preopterećenost Vježbaonice i u svrhu bržeg odvijanja praktičnog rada neki su se metodičari orijentirali i na posjete u drugim gradskim osnovnim školama, što je vrlo dobro, pa planski treba provoditi i u drugom semestru.

Pedagoški centar pomaže rad na usavršavanju nastavnika osnovne škole, koji organizira Akademija i koji će se u drugom semestru odvijati prema planu za sada samo iz pedagoške skupine predmeta, i to na principu prvenstveno individualnog i samostalnog uzdizanja u toku dužeg perioda, a samo u povremenim kontaktima na radnim sastancima, a nikako u formi dosadašnjih seminara. Centar će pomagati taj rad na usavršavanju nastavnika u suradnji sa prosvjetnim odjelima zainteresiranih općina, pa će u vezi s tim pratiti rad, razvoj i dostignuća pojedinih škola na svom području.

Zadatak je Centra da se bavi naučnoistraživačkim radom i da pomaže unapređenje pedagoške teorije i prakse, da suraduje sa pedagoško-prosvjetnom službom općina o svim pitanjima školstva i da organizira suradnju s drugim pedagoškim centrima i Zavodom za školstvo Narodnog odbora kotara Split.

Centar će svoje aktivnosti razvijati postepeno, pa će se na osnovu prve prakse organizacija i djelovanje regulirati pravilnikom.

R. J.

Šest poduzeća na listi izvoznika

Povećan devizni efekat

Oko 25 tisuća tona razne robe izvezeno je u prošloj godini na strano tržište. To svakako predstavlja uspjeh s obzirom da se na listi izvoznika nalazi šest šibenskih privrednih organizacija. Među izvezenim predmetima dominirali su aluminijski proizvodi, feromangan, fosforilicij, riblje konzerve, riba, spužve i korralji. Izvoz je prema 1961. porastao za 20 posto, a uvoz za 8 posto, na osnovu čega se povećao devizni efekat za čak 18 posto. Ukupna vrijednost izvezeno robe iznosi oko 13 milijuna dolara. Povećano ostvarenje deviznog priliva zabilježeno je od usluga brodarskog poduzeća »Slobodna plovidba«, kao i od turističkog prometa.

Od šibenskih izvoznika na prvom mjestu nalazi se obojena metalurgija. Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« plasirala je u strane zemlje blizu 11 tisuća tona valjanih, vučenih i presanih aluminijskih poluproizvoda, što predstavlja porast za 14 posto od izvoza ostvarenog u 1961. godini. Drugi šibenski kolektiv Tvornica elektroda i ferolegura izvezla je oko 10 tisuća tona svojih proizvoda, a Tvornica glinice i alumina u Lozovcu po prvi put se pojavila na tržištu sa 50 tona aluminijskih legura. I poduzeće »Palk« plasiralo je po prvi put finalne proizvode za potrebe široke potrošnje. Predviđa se da će ova kolektiva nakon proširenja svojih pogona u ovoj godini znatno povećati plasman svojih

proizvoda u inozemstvo. Tvornica ribljih konzervi »Dalmacija« plasirala je u zemlje Zapadne Evrope 341 tonu svojih proizvoda, a izvjesne količine ribe, spužava i korralja izvezlo je poduzeće »Kornat«.

Za ovu godinu postoje realne mogućnosti u plasmanu proizvoda šibenskih tvornica u više zemalja Afrike, Južne Amerike i u istočno - evropske zemlje, posebno u SSSR. Povećanje plasmana moći će se ostvariti jedino uz veće napore na smanjenju troškova, proširenju asortimana i boljeg kvaliteta proizvoda, za čim teže svi šibenski radni kolektivi koji se nalaze na listi izvoznika.

300 novih stanova do kraja godine

U prošloj godini izgrađeno je na bivšoj šibenskoj općini raznih objekata komunalnog značenja čija ukupna vrijednost iznosi oko milijardu i 800 milijuna dinara. Najveći broj objekata je završen, dok se manji broj još nalazi u izgradnji.

Među energetske objekte podignut je izvjestan broj dalekovoda, kabela i trafostanica. Od značajnih objekata koji su u 1962. izgrađeni svakako se ubraja elektrifikacija Primoštena, dok su u toku pripreme za nastavak radova na gradnji dalekovoda u pravcu Rogoznice. Više od 40 milijuna

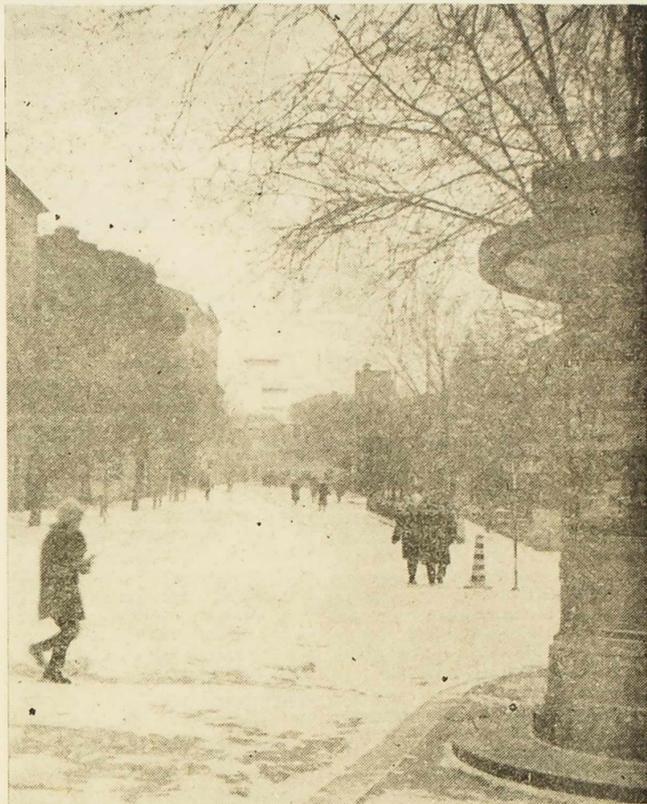
dinara utrošeno je na održavanju postojećeg mreže u gradu i na selu.

Zamašni radovi izvršeni su na proširenju kapaciteta vodovodne i kanalizacione mreže. Radovi su obavljeni u predjelu Bilca, Tromilje i Dubrave, a nastavljeni su radovi i na gradnji rezervoara na Pisku, te na postavljanju cjevovoda između Piska i Baldekin. Tako je u prošloj godini položeno novog cjevovoda na dužini od 5.500 metara. Ukupni investicioni radovi čine vrijednost od oko 33 milijuna dinara. Rekonstrukcije vodovoda izvršene su u Ulici Stipe Nišića, u Bosanskoj ulici i na Subičevcu. Izgrađen je također novi vodovod između Tvornice lakih metala »Boris Kidrič« i željezničke stanice na Ražinama koji će ujedno snabdijevati pitkom vodom novosagrađeno stambeno naselje koje se podiže nedaleko željezničke stanice. Osim proširenja kanalizacionog voda u Cmilici i oko dvaju nebodera, izgrađeno je više priključaka na vodovod u Dalmatinskoj Zagori. Priključci su izvršeni u Radoniću, Mravnica, Slatnom i Danilu Kraljevcu.

Radovi su izvršeni i na uređenju nekih saobraćajnica u Šibeniku. Tako je potpuno dovršena i asfaltirana Ulica Rade Končara, zatim Put groblja, glavni put u Mandalini i dr. Za uređenje objekata na Martinskoj, za sportske objekte i održavanje parkova investiran je oko 51 milijun dinara.

U vrijednosti od 588 milijuna izgrađena je nova putnička željeznička stanica, zatim montazna skladišna na gatu Vnule, te reprezentativni Dom JNA. Uz to u 1962. godini potpuno su dovršena 244 stana, čija vrijednost iznosi oko 763 milijuna dinara, dok se na izgradnji 300 stanova nastavljaju radovi i oni će biti useljivi u ovoj godini, među kojima oba nebodera i još pet visekatnica.

Zabilježena je također veoma živa građevna djelatnost u nekim

I dalje smo svjedoci naglih vremenskih promjena. Nakon veoma toplog juna, pa i nekoliko sunčanih dana, nad Šibenikom se, u nedjelju 13. januara, nadvila mećava praćena snažnom burrom. Temperatura u deset sati toga jutra pala je na -5,0 C ispod nule. Razlika u temperaturi u svega nekoliko dana — oko 20 stupnjeva!

Šibenik je ostavljao utisak grada s dalekog, hladnog sjevera: zvižduk bure, sitne pahuljice snijega što udaraju u lice. Rijetki prolaznici...

Saobraćaj je ponovo imao znatnih teškoća. To je potencirano činjenicom, što je prevoz splavima uvjetovan hirovima vjetrova. Splavi su bile poklovene uz obalu, vozila su bespomoćno čekala. Kamioni s teretom nisu mogli ni pomisljati na nastavak putovanja. Brzina vjetrova prelazila je 90 kilometara na sat.

Tekst i snimke: J. Celar

Pa ipak, bilo je i onih, kojima niska temperatura i vijavica nisu smetali. Bila su to, naravno, djeca. Vjerujemo, da su se i odrasli mogli diviti njihovoj izdržljivosti i — hrabrosti. Jer, zaista, bilo je hrabrost na tako niskoj temperaturi i vihoru otpočeti bezazlenu igru sa snijegom. Grčili su se promrzli prsti, tapkale su njihove noge u »pauzama« ove igre. Ali, to ih nije nimalo smetalo. Veselje je bilo kudikamo veće od tih stihnih neprijatnosti.

U više sela obavljani su radovi na elektrifikaciji, zatim na gradnji vodovoda, obala, cisterni, groblja i društvenih domova. Istovremeno se radilo na održavanju cesta, pa je u tu svrhu uloženo preko 156 milijuna dinara.

MALI OGLASNIK

9. I o. g. u 12 sati kod ljekarne (na pazaru) izgubio sam novčanik u kojem je bilo 25.000 dinara i razni dokumenti sa potvrđama. Moli se poštenu nalaznik, da uz nagradu povratni novac i dokumente na adresu Nekić Jure pok. Ante selo Vrsno, z. p. Perneković, ili Stanica narodne milicije Šibenik.

Svečana predaja odlikovanja rezervnim oficirima

Na svečanosti koja je održana u Domu JNA podijeljena su odlikovanja četvorici rezervnih oficira za vojne zasluge postignute u poslijeratnom razdoblju. Ordenom za vojne zasluge sa zlatnim mačevima odlikovan je Ante Ivanda, dok su ordenom za vojne zasluge sa srebrnim mačevima dobili inž. Zvone Jurišić, Nikola Dorbić i Jovo Radić. Odlikovani su uručio odlikovanja Nikola Belamarić, predsjednik Udruženja rezervnih oficira i podoficira šibenske općine.

Dopis iz Rogoznice

Kako zadržati turiste?

Naša turistička privreda u naredne dvije-tri godine treba da ostvari oko 100 milijuna dolara prometa, što znači nekoliko puta više nego do sada. Da li će ovo tako krupan skok deviznog priliva moći da ostvare samo naša renomirana turistička mjesta? Mislimo da neće i radi toga treba da svako naše i najmanje turističko mjesto pridonese ostvarenju tog krupnog zadatka. Lijep primjer za to pruža nam Primošten, koji je već u ovoj godini ostvario desetak hiljada dolara prihoda od stranih turista i to zahvaljujući otvaranju međunarodnog kampa esperantista.

Ovdje u Rogoznici pojavile su se neke inicijative željezničara da se oko njihovog turističkog naselja u Rogoznici organizira međunarodno željezničko naselje za rekreaciju i odmor.

Osim ove krupne akcije može se i nizom manjih aktivnosti pridodati da se strani gosti što duže zadržavaju u našem mjestu. Ne treba posebno isticati potrebu izgradnje motela na prikladnom mjestu i uređenja savremenog prostora za kamping u borovoj šumici na Gradini ili u blizini neke plaže. Ovog puta želimo da ukazemo na neke druge »sitnice« koje bi uvjetovale da se zadrži i onaj gost koji i nije imao namjeru za to. Mnogi turisti dođu u Rogoznicu i ode prvenstveno zato što im nitko ne priđe. Ali, bilo je i slučajeva da se stranac slučajno namjeri na mještanima koji zna da ga informira o uslovima i mogućnostima boravka u mjestu. U tak-

vom slučaju pojedini turisti ostali su nekoliko dana, a neki dolaze uzastopce već nekoliko godina.

To znači da moramo poduzeti mjere da jedan broj aktivista turističkog društva nauči neki strani jezik. Akciju za učenje stranih jezika morale bi prvenstveno da pokreću osnovne škole. Manje više svako naše mjesto ima poneku prirodnu ili kulturnu znamenitost. Prigodni prospekti s opisom tih znamenitosti na nekoliko stranih jezika sigurno bi zadržalo mnoge turiste bar za nekoliko sati, a to bi ipak nešto značilo. U samom mjestu i njegovoj blizini okolici ima niz interesantnih prirodnih i historijskih objekata koje bi trebalo proučiti i na neki način izvući iz zaborava. Osim toga, zar se ne bi mogla oživjeti i naša novija historija iz perioda narodnooslobodilačke bor-

be. Koteja, boravište naših prvih partizana, dalo bi se iskoristiti ne samo kao prvorazredna turistička atrakcija, već i kao historijski spomenik oslobodilačke borbe u našem kraju. To ne bi bilo interesantno samo za naša mlada pokoljenja, već i za strane turiste koji bi se upoznali s uvjetima pod kojima se vodila borba u našim krajevima.

Sigurno je da svako mjesto ima ponešto što bi se dalo oživjeti, adaptirati, urediti i napraviti malom turističkom atrakтивноšću. Sve bi to pomoglo da turisti ne projure kroz naš kraj, već da ga na svakom koraku zadržimo. Pronalaženje ovakvih atrakcija i pomaganje turističkim društvima u savremenoj propagandi, davanje inicijative i pružanje pomoći, bio bi jedan od važnih zadataka Turističkog saveza komune. Ako naše ugostitelje još naučimo da pripremaju naše specijalitete, eto mogućnosti da i mi pomognemo da se ikupni program priliva deviza u potpunosti ostvari. J. L.

Daleko je Primošten...

Kad nam je šofer rekao da je Primošten daleko, onda mu nismo povjerovali. Ali šofer je imao pravo. Primošten je zbilja daleko i treba do njega više od sat vremena akrobatske vožnje. Jer gradi se Magistrala i na mnogim mjestima ona se ukršta sa sadašnjim putom i treba biti dobar šofer pa da se kola spuste niz neke kozje nogostupe. Ali razbacana gradilišta duž puta, asfaltna baze i mnogo dampera, buldožera i drobljica uvjerljivo govore da je Primošten samo za kratko vrijeme odcijepljen od Šibenika. Jer kad se Magistrala dotle završi bit će dovoljno svega dvadeset

minuta. A dotle neka bude ovako kako je...

U Primošteni je trebalo da se te večeri održi diskusija o Prednarcu ustava SR Hrvatske. Predavač je stigao, ali nigdje ni žive duše. Kako se kasnije objasnilo, došlo je do neke zabune. Diskusija se trebala održati u 17 sati, a mještani su bili krivo obaviješteni, barem tako reče predsjednik mjesne organizacije SS-RN i sekretar osnovne organizacije SK. Ali ta okolnost je, ako se tako može reći, dobro došla, moglo se prosvrljati po mjestu i zabilježiti poneki utisak.

zabilježeno

Kad se stiče navečer u Primošten onda se čovjeku učini da dolazi u Sveti Stefan kod Budve. Naravno je sličnost velika u vedre predvečeri. Ali kada se zađe u samo mjesto, brzo iščeznu tragovi romantike. Zimi je i tu dosadno kao i u većini naših sela. U Pošti iza nekog stakalca veliko kao džepno ogledalo sjedi punačica djevojka i tuži se da se linija često kvari. A dolje malo niže već je veselije. U prostoriji, koja nije ni krčma ni kavana, prepuno je ljudi. Tu su milicioneri i mjesni rukovodioci i dosta radnika sa Magistrale. Prepuno je dima i kartanja, a ispod volta u dvorištu nekoliko ni mladića ni dječaka poteže prve dimove. A onda, ni sam ne znam kako, s nama, se našao čovjek simpatična i opaljena lica. Kaže da mu je ime Josip i da je nekoliko godina radio kao poreznik. Sada se dosuđuje po cijeli dan po kavani jer se nalazi na raspolaganju... Nije važno veli on, samo neka svaki mjesec dođe 25.000 dinara.

Kad smo polazili Josip nam je pružio ruku i nasmiješio se. Dok smo stajali pred vratima vidjeli smo kroz zamagljeno staklo kako Josip obilazi od stola do stola i negdje se zadržuje duže, negdje Stupac 7, 14. I 1963.

Kad smo se vraćali sve je bilo isto. Ono malo asfalta bilo je kao obećanje. U Grebašćici smo vidjeli kako mašu ruke, učiteljica je tražila da je prevезemo. Na žalost, nismo mogli, bilo nas je puno i vozač nije htio da krnji svoje veliko prijateljstvo sa saobraćajcima.

NOVE AUTOBUSNE PRUGE

Poduzeće »Autotransport« otvorilo je nedavno nekoliko novih autobusnih linija u širem prigradskom području. Na novoj liniji Stupac 4, 15. I 1963. Nijezera - Šibenik autobusi saobraćaju u 5.45 u polasku i u 6.20 sati u povratku. Tri nove pruge uspostavljene su na relaciji Šibenik - Tribunj, a jednodnevna autobusna linija povezuje Šibenik sa Čistom Velikom.

KOMISIJA ZA ZASNIVANJE I PREKID RADNOG ODNOSA PODUZEĆA POŠTANSKO-TELEGRAFSKO-TELEFONSKOG SAOBRAĆAJA ŠIBENIK RASPISUJE

NATJEČAJ

za popunjenje radnog mjesta

REFERENT ZA INVESTICIONE PROGRAME

Uvjet: Srednjotehnička škola.

Rok natječaja do popunjenja radnog mjesta.

Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka.

Molbe sa kratkom biografijom dostaviti najkasnije do 31. I 1963. god.

PODUZEĆE PTT SAOBRAĆAJA ŠIBENIK

Pismo uredništvu

ZA BOLJI RAD »DIT«-a

Društveni dom u Šibeniku, koji je građanima poznatiji pod imenom »DIT«, imao je, što je i suvišno napominjati, prvenstvenu svrhu da unaprijedi društveni i zabavni život u gradu. Međutim, barem dosad, Dom nije nikako ispunio namijenjenu svrhu.

Sama činjenica da taj Dom, koji po svom općem uređaju predstavlja idealne društvene prostorije, nema do danas ni klavira, ni ikakvog aparata, koji bi članovima pružio muzičke ili optičke ugodaje, govori sama po sebi. O muzičkim priredbama ili o plesu po slučajnoj želji, pa makar i u najskromnijim vremenskim granicama, dakle, nema ni govora. Večernji posjetioci Doma morali su se tako godinama zadovoljavati igrom šaha, a drugi pak vlastitim pjevanjem iz dosade. Takvo stanje i dalje traje.

Ako navedenim činjenicama dodamo još visoke cijene na šanku i zatvaranje Doma u 22 sata radnim danom, dok je u nedjeljom potpuno zatvoren! — onda ćemo lako doći do zaključka, da s rukovodanjem Doma nije sve u redu. Ili je po srijedi nečija lična preopterećenost, ili nečija bezvoljnost. Bilo jedno ili drugo, nećemo pogriješiti da onima koji rukovode Društvenim domom skrenemo pažnju na dvije stvari: zahtjev je svih članova Doma, pa i NO šibenske općine da Društveni dom udovolji potrebama kojima je namijenjen, zatim, financijska pitanja, odnosno održavanje Doma automatski se rješava njegovim dovoljnim korištenjem u prostorijama i vremenskom smislu.

Prijatelj Doma

Crtica

Zašto plače mala Katarina?

Jednog prošlog četvrtka.

Pločnik tijesne ulice se presijava od vlage i sime kapljice se razbijaju o njegovu glatku površinu. Koliko je ulica duga, toliko je prazna. Samo poneki odjek koraka i lagani dječiji jecaj. Kraj neke poluotvorene kaptje djevojčica u kratkom prokislom kaputiću i sa knjigama pod ručicom plače i stoji. Curica plače, a kiša pada i curi lagano niz njene natopljene uvojke.

Prazna ulica i u njoj samo zaplakana sedmogodišnja djevojčica čije su oči suzno mutne kao kišno nebo dana.

Prilazim joj i laganim dodirrom želim da joj rastjeram suze i tugu, želim da presuše potoci iz dva duboka plavkasta izvora, da joj uvojni iznova zatrepere dahom radosti. Pitam je, a ona ispire riječi suzama.

— Mama neće da me vodi u školu...

Ulica postaje tamnija. A ja sve mislim kako bi trebalo zabraniti suze na očima malih curica i na njihovo mjesto posaditi bokore radosti. Ali ona se još uvijek lagano tresе i...

— Nisam naučila čitati... Drugarica više... Mama me poslije ručka poslala vani... Polušam naći ogrlicu od lijepih riječi da je poklonim djevojčici i pitam je za ime i ona šapće:

— Katarina...

Ne plači, draga moja Katarina, odvest ću te tvojoj učiteljici i reći joj da ne više na tebe što nisi naučila čitati štivo. Vjerujem da te mama nije htjela odvesti u školu. Ali, tko zna zašto to ona nije učinila? Nego, svejedno, ne ljuti se, Katarina na drugaricu i na mamu, narast ćeš i ti velika cura... A što ti tata radi?

— Tata ne radi ništa... Daj, Katarina, ruku, prestat će ova kiša i evo nas već pred školom i tvoja drugarica učiteljica neće danas vikati. Obrisaj oči da ti se ne rugaju dječaci. Penjem se uzanim stepenicama škole u sredini grada. Svuda dječaci i djevojčice. Katarina me gleda i ne želi da mi pusti ruku. Odvodim je u razred. Zatim tražim njenu drugaricu učiteljicu i pričam joj, ali ona me prekida:

— A, to je mala onih cirkusana... Znae, ja ne mogu dovoljno da mi ona slova...

Izlazim i sve onako bez rada preturam neke misli o Katarini, njevoj mamu i učiteljici, ali me dječak bademastih očica vuče za kaput i sve viče:

— Druže, zašto je plakala Katarina, a, druže?...

Ne rekoh mi ništa, jer je Katarina plakala zbog svoje mame, učiteljice i možda još ponečeg drugog. A onda, tko zna, da li su svemu tome krive mama i drugarica učiteljica... — mi —

SPORTIKOMUNA

Pitanje financiranja kvalitetnog sporta stvara velike brige sportskim radnicima. Problem je toliko složen da ga nije lako riješiti i pored toga što je odlučeno da su komune najpozornije da pomažu i podstiču razvitak fizičke kulture, kao što to čine u prosvjeti, privredi itd.

Glavne teškoće sastoje se u tome što komune još nisu spremne da odvoje financijska sredstva u korist sporta i fizičke kulture, bilo zato što nemaju određene fondove za tu svrhu ili su pritičajne druge problemima kojima daju prednost u pogledu financiranja. Riječ je, naravno, o onim komunama u kojima se pomoć kvalitetnom sportu nalazi na »mrtvoj tački«, ili su izdaci u tu svrhu bili nedovoljni.

Gradsko vijeće Ljubljane formiralo je fond za financiranje kvalitetnog sporta. Pomoć sportskim organizacijama dijeli se na osnovu postignutih uspjeha. Savez organizacija za fizičku kulturu Slovenije odredio je gradove koji imaju najviše uslova za razvitak pojedinih sportova: Jesenice — hokej na ledu; Kranj — stolni tenis i plivanje; itd. Svi sportski objekti u Sloveniji dođjeljeni su komunama, koje su pozvane da se o njima brinu i održavaju ih.

Slovinci su, dakle, našli rješenja koja najbolje odgovaraju njihovim uslovima. Ali, problem time nije u cjelini riješen, jer uslovi i potrebe za razvitak fizičke kulture nisu svuda isti.

U komunama, u kojima se vriednosti pojedinih sportova nalaze na skromnijem nivou, potrebe su manje. Ali su isto tako neujednačene potrebe za razvitak

fizičke kulture, jer je u nekim krajevima izgrađen nedovoljan broj objekata, kako za školsku omladinu tako i za masovno bavljenje sportom.

U ovakvo složenju situaciji nepovoljnija rješenja mogu se naći ako u komunama postoji razumijevanje za razvitak fizičke kulture. U tom slučaju uvijek će se naći mogućnost da se odvoji novac za minimalne potrebe razvitka sporta i fizičke kulture. Drugo važno pitanje: raspodijeliti financijsku pomoć najkorisnije i njegovati one sportove za čiji razvitak postoje najbolji uslovi (pored rijeka, jezera i u primorskim predjelima forsirati sportove na vodi, u brdskim krajevima planinarstvo, smučanje, itd.). Po-

što su škole središte razvitka fizičke kulture, neophodno je izgraditi bar najskromnije sportske objekte za rukomet, košarku, atletiku, mali nogomet itd. — po mogućnosti dvorane za gimnastiku itd.

Financiranje kvalitetnog sporta i fizičke kulture zasad je stvar komun, njihove obaveze prema zajednici. Na njima je da u svojim okvirima, prema svojim potrebama i u svojoj specifičnoj situaciji, nađu najprikladnija rješenja. Bez njihove pomoći, gotovo ako nema razumijevanja za plemenite ciljeve sporta, razvitak fizičke kulture usporit će se do te mjere da će sav dosadašnji trud biti uzaludan.

Lj. Vukadinović

Bila je noć u Rimu

TALIJSKI FILM. REŽIJA: ROBERTO ROSSELINI

Nisu bile male Rosselinijeve pretenzije u ovom filmu. Uostalom, režiser njegovog renomea i ne smije biti skroman u svojim pretenzijama, jer nisu skromna ni očekivanja gledalaca od filma na čijoj špiči je njegovo ime glavno. Izvući iz onih kaotičnih ratnih zbivanja, u kojima su ljudi najviše obuzeti borbom za vlastito održanje, što više humanosti i ljudske solidarnosti i to dati kao idejni podlogu filmu, pretpostavlja realizaciju koja će biti na visini ovakve ideje. Njegovi odbjegli zarobljenici su Amerikanac, Englez i Rus. Njih sklanja i krije Talijanka, svercerka, koju u tome ne rukovodi nikakva politička pripadnost, već spontani osjećaj potrebe za pružanjem pomoći onome koji je treba. U nevoljama koje nastupaju ti osjećaji jačaju i dobivaju borbeni karakter. Nesreće je i previše, ali vjera u ljude i njihovu međusobnu povezanost daje mjestu optimizmu. Ne možemo reći da je u filmu sve onako kako smo očekivali, ima pomalo namještenosti, pa i melodramskih momenata, ali njegova vrijedna i poštena ideja ipak izbija dovoljno snažno da bismo njome bili obuzeti.

Takva vrsta žene

AMERIČKI FILM. REŽIJA: SIDNEY LUMET

Poslije »Njene jedine ljubavi« evo još jednog filma istog režisera. Kao u prvom, tako je i u ovom filmu gotovo sve određeno glavnoj glumici, zbog koje kao da je film i pravljen. Jer, ne osporavajući vrijednost, možemo čak i reći gotovo besprječnost režije, ako bi iz filma isključili prisustvo Sofije Loren, teško da bi ostalo nešto zbog čega bismo ga se sjećali. Sama priča je prilično sludunjava, ljubavna sa lako pred-

vidljivim, ali ne i baš ubjedljivim happy-ndom. Poslije dugog natezanja i dosta suza metresa jednog bogataša napušta svog ljubavnika i njegovo bogatstvo zbog jednog mladog vojnika kojeg je tek upoznala. Ali Sofija je u tome imala dovoljno prilike da pokaže sve svoje kvalitete, koje svakako nisu ni u kojem pogledu za potjecjivanje.

Princeza od Kleva

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: JEAN DELANNOY

Gledacci se očito nisu naročito zabavljali, a autorima, po svemu izgleda, nije bilo mnogo niti stalo do toga. Njihovo glavno nastojanje bilo je usmjereno tome da se na što autentičniji način prikaže život, moral i etičkekcija na francuskom dvoru u drugoj polovini XVI vijeka, a priča o velikoj i nesretnoj ljubavi princeze od Kleva izgledala je čak i kao sporedno u tom nastojanju, iako se ne mogu poreći ljepote u tekstu, odnosno u dijalozima, koji su puni tipičnog francuskog duha. Ta na njemu je surađivao i sam Jean Cocteau! Međutim, mali je broj onih filmskih sladokusaca, koji će uživati u tome, a daleko veći broj očekuje od historijskog filma ono na što su nas naučili sami Francuzi, a naročito Talijani u njihovim historijskim filmovima, tj. borbe, ubijanja i, nadasve, tempo. Toga svega ovdje nema, film je vrlo statičan, radnja se iscrpljuje u tekstu i iznevjerava očekivanja tog većeg broja gledalaca. Bilo bi ipak nepravdano ne priznati ovom filmu ljepote, kojih u njemu nije malo. — b —

Komisija za službeničke poslove Narodnog odbora općine Šibenik, raspisuje

natječaj

za popunjenje radnih mjesta u Narodnom odboru općine Šibenik:

1. SANITARNOG INSPEKTORA U SANITARNOJ INSPEKCIJI
2. ELEKTROMEHANIČARA (za održavanje električne rasvjetе i drugih uređaja)

Uvjeti: za sanitarnog inspektora — srednja stručna sprema za elektromehaničara — visokokvalificirani ili kvalificirani radnik elektromehaničarske struke.

Plaća po Zakonu o javnim službenicima, odnosno Uredbi o plaćama tehničkog osoblja. Položajna plaća i posebni doatak po Odluci Narodnog odbora općine Šibenik.

Ponude dostaviti Komisiji za službeničke poslove Narodnog odbora općine Šibenik u roku od 15 dana od dana objavlivanja ovog natječaja.

Na osnovu tačke IV Odluke Upravnog odbora o raspisivanju natječaja za rukovodeća radna mjesta, Sekretarijat tvornice tankostijene opeke i kreča »Pap Pavle-Šilje« — Skradin raspisuje

Natječaj

za popunjene radnog mjesta

TEHNIČKOG RUKOVODIOCA

U vjet: Tehnički fakultet i 5 godina prakse u građevinskoj industriji ili visokokvalificirani radnik i 10 godina prakse u građevinskoj industriji ciglarskog smjera.

Kandidati podnose molbe sa podacima Upravnom odboru poduzeća.

Rok natječaja ostaje do popunjenja navedenog radnog mjesta.